bez pochyby pojem teroru v tom smyslu, jak tomuto výrazu rozumí průměrný čtenář. Nepochybil tedy nalézací soud, pokud — jak nahoře uvedeno — měl za to, že se obžalovaným podařil důkaz pravdy.

Za těchto okolností netřeba se ještě zabývati vývody, jimiž zmateční stížnost napadá úvahy rozsudku o tom, zda obžalovaní jsou či nejsou původci stíhané zprávy ve smyslu § 1 zákona čís. 124/1924 Sb. z. a n. ve znění vyhlášky čís. 145/1933 Sb. z. a n., neboť i kdyby tyto vývody byly podstatné, nemohlo by to nic změniti na neúspěchu zmateční stížnosti.

Čís. 6330.

K §§ 81, 312 tr. zák.

Obecní strážník je oprávněn zastaviti v katastrálním obvodu obce osobu podezřelou z polního pychu nebo polní krádeže a prohlédnouti obsah rance, který nese.

Přesvědčením podezřelé osoby, byť i mylným, že strážník proti ní zakročuje mimo uvedený obvod obce, je vyloučeno její vědomí o tom, že strážník je ve výkonu své služby, které je nezbytným předpokladem subjektivní skutkové podstaty § 81 i § 312 tr. zák.

(Rozh. ze dne 27. února 1939, Zm I 29/39.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou zločinem veřejného násilí podle § 81 tr. zák. a přestupkem podle § 312 tr. zák., zrušil napadený rozsudek jako zmatečný a vrátil věc soudu prvé stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Z důvodů:

S hlediska zmatku podle § 281, čís. 9 a) tr. ř. uplatňuje zmateční stížnost nedostatek objektivní skutkové podstaty výtkou, že obecní strážník K. nebyl oprávněn obžalovanou zastaviti na veřejné silnici a že proto jednal jako osoba soukromá. Námitku tuto zmateční stížnost, která dále tvrdí, že toto zastavení bylo bezdůvodné, sama blíže nerozvádí. Rozsudek zjišťuje bez odporu zmateční stížnosti, že K. je obecním strážníkem ve službách obce K., že kritického dne konal službu v katastru této obce, spočívající v tom, že hlídal pole proti osobám páchajícím polní pych, a dále zjistil, že strážník K. zastavil obžalovanou, kterou znal jako osobu páchající polní pych, a shledav, že má při sobě ranec, vyzval ji, aby mu ukázala jeho obsah. Toto zakročení za účelem prohlídky rance, jemuž se obžalovaná podle zjištění rozsudku zprotivila aktivním násilím, stalo se, což není zmateční stížností rovněž popřeno, taktéž v katastru řečené obce.

Podle § 28, čís. 2 obecního zřízení pro Čechy ze dne 16. dubna 1864, čís. 7 zem. zák., náleží do samostatné působnosti obce zvláště také péče o bezpečnost osob a majetku. Zakročoval tedy K. jako obecní strážník

v mezích své působnosti jako obecní orgán a byl proto oprávněn k úkonu, o který jde, neboť konal službu a provedl konkretní úkon v hranicích obvodu obce, u níž byl ustanoven, a souzený úkon služby, provedený z důvodu podezření z polního pychu, pokud se týče polní krádeže, spadá nepochybně pod ochranu majetku, jak má na mysli § 28 uved. obec. zřízení. Nemůže tudíž býti řeči ani o bezdůvodnosti, tím méně pak o nedostatku formální oprávněnosti zákroku obecního strážníka, kterážto formální oprávněnost sama poskytuje vrchnostenské osobě a jejímu výkonu ochrany podle §§ 81, 312 tr. zák.

Obžalovaná se sama nehájila tím, že nevěděla, že K. je ve výkonu služby, a je proto její tvrzení, že myslela, že jedná jako soukromník, poněvadž prý ji neupozornil, že je ve službě, a neměl zvláštní služební odznak, novotou v řízení zrušovacím nepřípustnou (§ 288, odst. 2, čís. 3 tr. ř.).

Oprávnění dlužno však přiznati zmateční stížnosti, pokud uplatňuje, že stěžovatelka byla přesvědčena, že místo činu leží mimo katastr obce K. a že z toho důvodu měla za to, že K., pozastaviv ji jakožto obecní strážník mimo obvod obce, v které je ustanoven, nebyl oprávněn k zjištěnému zákroku. Touto námitkou popírá zmateční stížnost, že obžalovaná věděla o tom, že K. je ve výkonu své služby, kteréžto vědomí předpokládá jak skutková podstata zločinu podle § 81 tr. zák., tak i skutková podstata přestupku podle § 312 tr. zák.

Rozsudek sám zjišťuje, že K. přistihl obžalovanou na hranicích obce, t. j. patrně na hranicích katastru obce. Obžalovaná se hájila výslovně tím, že K. zakročil proti ní na silnici mezi H. Ch., ačkoli je strážníkem v K., že tedy zakročoval v obvodu, který nespadá do tohoto obvodu, v němž je oprávněn konati službu.

Byl tudíž zmateční stížností tvrzen omyl o skutkových okolnostech zakládajících oprávnění vrchnostenské osoby, o niž jde, k zjištěnému zákroku a tím i o povaze zákroku a nedostatek vědomí o zákonné náležitosti §§ 81 a 312 tr. zák. Rozsudek se nevypořádal s uvedenou obhajobou obžalované, ač je pro posouzení podstatného významu, a zjistiv pouze, že obžalovaná věděla, že K. je vrchnostenskou osobou, nezjišťoval její vědomí o tom, že věděla, že je též ve výkonu služby, ačkoli nedostatek tohoto vědomí byl výsledky hlavního přelíčení tvrzen. Tím byl zaviněn zmatek podle § 281, čís. 5, 9 a) tr. ř. Oprávněné zmateční stížnosti bylo proto vyhověno, rozsudek zrušen a věc vrácena soudu prvé stolice, aby ji znovu projednal a rozhodl.

Čís. 6331.

Zpracování původního díla (§ 7 původského zákona) je uměleckým dílem, požívajícím ochrany, jeví-li se jako výsledek svérázné a osobité tvůrčí činnosti, nezávislé na cizím díle, jež mu bylo předlohou.

Nejde o takovou tvůrčí činnost, nýbrž o pouhé technické provedení původního díla bez tvůrčího prvku, byly-li k původnímu sochařskému dílu (pomníku) připojeny dodatky, které se často dělají.

(Rozh. ze dne 27. února 1939, Zm II 31/39.